

УКРАЇНА
Бурштинська міська рада
Івано-Франківської області

СЬОМЕ СКЛИКАННЯ
РІШЕННЯ

Від 24 червня 2016 року
м. Бурштин

№ 05/14 - 16

**Про встановлення місцевих податків і зборів
на території м.Бурштин та села Вигівка**

Керуючись статтею 143 Конституції України, відповідно до Закону України від 24.12.2015 № 909VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деякихзаконодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» та пункту 24 частини 1 статті 26, статті 59 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 «Про місцеве самоврядування в Україні», з метою встановлення місцевих податків і зборів на території м. Бурштин та села Вигівка, міська рада

вирішила:

1. Встановити, що на території м. Бурштин та села Вигівка справляються наступні місцеві податки і збори:
 - податок на майно;
 - єдиний податок;
 - збір за місця для паркування транспортних засобів;
 - туристичний збір
2. Затвердити Положення про податок на майно згідно з додатком 1.
4. Затвердити Положення про єдиний податок згідно з додатком 2.
5. Затвердити Положення про збір за місця паркування транспортних засобів згідно з додатком 3.
6. Затвердити Положення про туристичний збір згідно з додатком 4.
7. Встановити на території Бурштинської міської ради та села Вигівка акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів у

розмірі **5 відсотків** від вартості (з податком на додану вартість) реалізованих підакцизних товарів та затвердити його справляння .

8. Затвердити Порядок справляння акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів згідно з додатком № 5.

9. Рішення міської ради від 30.12.2010 № 011/03-10 "Про встановлення місцевих податків і зборів на території Бурштинської міської ради", від 26.01.2015 № 02/49-15 "Про встановлення на території м. Бурштин та с. Вигівка податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки. податку на піакцизні товари , транспортного податку та пільг на сплату земельного податку.", від 29.05.2015 № 29.9/54-15 «Про затвердження Положення по встановленню ставок земельного податку по Бурштинській міській раді на 2016 рік», від 08.05.2015 № 21.12/53-15 "Про внесення зміни в рішення сесії від 26.01.2015 № 02/49-15 «Про встановлення на території м. Бурштин та с. Вигівка податку не нерухоме майно відмінне від земельної ділянки, податку на піакцизні товари, транспортного податку та пільг на сплату земельного податку» вважати такими, що втратили чинність.

10. Дане рішення набирає чинності з 01 січня 2017 року.

11. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань бюджету та економічного розвитку (В.Рик).

Міський голова

Роксолана Джура

ПОЛОЖЕННЯ про податок на майно

1. Загальні положення

1.1. Положення про податок на майно (далі – Положення) визначає механізм справляння, розміри, порядок обчислення та сплати до міського бюджету податку на майно.

1.2. Положення розроблено відповідно до п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України від 21.05.1997р. № 280/97 "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 7, підпункту 12.3.2 ст.12, статей 265-267, 269-290 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року №2755-VI, Закону України від 28.12.2014р. №71-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи", Закону України від 24 грудня 2015 року № 909-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році".

1.3. Склад податку на майно.

Податок на майно складається з:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- плати за землю.

2. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1. Визначення понять

2.1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки - це місцевий податок, що сплачується платниками за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості і зараховується до місцевого бюджету.

2.1.2. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

2.1.2.1. Об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площині для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

і) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів.

2.1.2.2. Садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площині забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків.

2.1.2.3. Дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

2.1.3. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для канторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, ідалльні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

і) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

е) інші будівлі.

2.2. Платники податку

2.2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

2.2.2.1 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

2.2.2.2 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2.2.2.3 якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.3. Об'єкт оподаткування

2.3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.3.2. Не є об'єктом оподаткування:

2.3.2.1 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

2.3.2.2 будівлі дитячих будинків сімейного типу;

2.3.2.3 гуртожитки;

2.3.2.4 житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад;

2.3.2.5 об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

2.3.2.6 об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

2.3.2.7 будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

2.3.2.8 будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначенні для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

2.3.2.9 об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

2.3.2.10 об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

2.3.2.11 будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.

2.4. База оподаткування

2.4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площини кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.5. Пільги зі сплати податку

2.5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

2.5.1.1 для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 80 кв. метрів;

2.5.1.2 для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 220 кв. метрів;

2.5.1.3 для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 300 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.5.2. Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

2.6. Ставка податку

2.6.1. Встановити з 01.01.2017 року ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

- для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб та юридичних осіб, у розмірі 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб встановлюються у відсотках до мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості в таких розмірах:

Вид об'єкта нежитлової нерухомості	Ставка податку, %
Будівлі готельні	1,0
Будівлі офісні	1,0
Будівлі торговельні	0,4
Гаражі	0,4
Господарські (присадибні) будівлі*	0
Підвали в багатоповерхових будинках, власниками яких є фізичні особи: - які не використовуються для здійснення підприємницької діяльності; - які, використовуються для здійснення підприємницької діяльності	0 0,4
Будівлі для публічних виступів, нічні клуби	1,0
Інші будівлі	1,5

*Примітка. До господарських (присадибних) будівель не відносяться трансформаторні підстанції, які не перебувають у власності фізичної особи.

У випадку перейменування вулиці ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, залишається на рівні, що діяв до моменту перейменування.

2.7. Податковий період

2.7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.8. Порядок обчислення суми податку

2.8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

2.8.1.1 за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів 2.5.1.1 або 2.5.1.2 підпункту 2.5.1. пункту 2.5, та відповідної ставки податку;

2.8.1.2 за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площини таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів 2.5.1.1 або 2.5.1.2 підпункту 2.5.1 пункту 2.5, та відповідної ставки податку;

2.8.1.3 за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площини таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту 2.5.1.3 підпункту 2.5.1 пункту 2.5, та відповідної ставки податку;

2.8.1.4 сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2.8.1.2 і 2.8.1.3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площини кожного з об'єктів житлової нерухомості;

2.8.1.5 за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів 2.8.1.1 - 2.8.1.4 цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площини кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

2.8.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 2.8.1 пункту 2.8, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим

органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) **до 1 липня року**, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилення (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

2.8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площини об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкліканим).

2.8.4. Орган державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта

нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2.8.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

2.9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

2.9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

2.9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

2.10. Порядок сплати податку

2.10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.11. Строки сплати податку

2.11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

3. Транспортний податок

3.1. Визначення понять

Транспортний податок – це місцевий податок, що сплачується власниками легкових автомобілів і зараховується до місцевого бюджету.

3.2. Платники податку

3.2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.3.1 пункту 3.3 є об'єктами оподаткування.

3.3. Об'єкт та база оподаткування

3.3.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення передач, пробігу легкового автомобіля, та розміщується на його офіційному веб-сайті.

3.3.2. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.3.1 пункту 3.3.

3.4. Ставка податку

Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.3.1 пункту 3.3.

3.5. Податковий період

3.5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

3.6. Порядок обчислення та сплати податку

3.6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

3.6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

3.6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

3.6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

3.6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про переход права власності.

3.6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

3.6.7. У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

3.6.8. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий

факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

3.6.9. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою -платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи винесення ухвали суду.

3.6.10. Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, документів, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкліканим).

Фізичні особи - нерезиденти у порядку, визначеному цим пунктом, звертаються за проведенням звірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування.

3.7. Порядок сплати податку

3.7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

3.8. Строки сплати податку

3.8.1. Транспортний податок сплачується:

3.8.1.1 фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

3.8.1.2 юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

4. Плата за землю

4.1. Земельний податок встановлюється на підставі розділу XIII Податкового кодексу України

4.2.Платники земельного податку:

4.2.1.Власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

4.2.2. Землекористувачі.

Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

4.3.Об'єкти оподаткування земельним податком

4.3.1.Земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні.

4.3.2.Земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4.4.База оподаткування земельним податком

4.4.1.Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого пунктом 4.13 цього Положення.

4.4.2. Рішення міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок офіційно оприлюднюється до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом

4.5.Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

№ п/п	Використання земельної ділянки	Ставки у відсотках від нормативно- грошової оцінки
1.	Ставка податку встановлюється за сільськогосподарські угіддя а сааме: Рілля в тому числі (ОСГ та ПАЇ) Сіножаті Пасовища Багаторічні насадження від їх нормативної грошової оцінки	0,5
2.	Земельні ділянки під житлове будівництво	0,03
3.	Земельні ділянки для гаражного будівництва	0,03
4.	Землі промисловості	1
5.	Земельні ділянки надані для будівництва та обслуговування АЗС	3
6.	Землі несільськогосподарського Призначення за межами Населеного пункту де не проведена нормативна грошова оцінка	5
7.	Земельні ділянки, які перебувають у постійному (тимчасовому) користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності)	6
8.	Земельні ділянки водного фонду в Межах населеного пункту де проведена нормативна грошова оцінка	3
9.	Земельні ділянки водного фонду за межами населеного пункту де не проведена нормативна грошова оцінка	3
10.	Земельні ділянки сільськогосподарського призначення (паї) де не проведена нормативна грошова оцінка	5
11.	Інші земельні ділянки Несільськогосподарського призначення не зазначені в даній таблиці	3

4.6.Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

4.6.1. Від сплати земельного податку звільняються:

4.6.1.1 інваліди першої і другої групи;

4.6.1.2 фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

4.6.1.3 пенсіонери (за віком);

4.6.1.4 ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

4.6.1.5 фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

4.6.2. Звільнення від сплати земельного податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 4.6.1. цього Положення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

4.6.2.1 для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

4.6.2.2 для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селі Вигівка – не більш як 0,25 гектара, в місті Бурштин - не більш як 0,10 гектара;

4.6.2.3 для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

4.6.2.4 для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

4.6.2.5 для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

4.6.3. Від сплати земельного податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок за умови передачі земельних ділянок в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

4.7. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

4.7.1. Від сплати земельного податку звільняються:

4.7.1.1 санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

4.7.1.2 громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

4.7.1.3 бази олімпійської та параолімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

4.7.1.4 дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

4.7.1.5 Товариства сприяння обороні України

4.8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком:

4.8.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

4.8.1.1 паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

4.8.1.2 майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

4.8.2. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарst, зайняті молодими садами, ягідними та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гіbridними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

4.8.3. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

4.8.4. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

4.8.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

4.9. Особливості оподаткування платою за землю:

4.9.1. Міська рада або рада об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Міська рада або рада об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, до 25 грудня року, що передує звітному, контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам;

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

4.9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

4.9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окрім будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (аренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

4.9. Податковий період для плати за землю:

4.9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

4.9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

4.10. Порядок обчислення плати за землю:

4.10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері

будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4.10.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

4.10.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

4.10.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

4.10.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться ДПІ в м.Івано-Франківську, яка видає платникамі до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формулою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового Кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про переход прав власності.

4.10.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

4.10.6.1 у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

4.10.6.2 пропорційно належній частціожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

4.10.6.3 пропорційно належній частціожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площи будівлі, що знаходитьться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

4.10.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до підпункту 4.6.1.1 пункту 4.6.1. цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

4.11. Строк сплати плати за землю:

4.11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

4.11.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

4.11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

4.11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

4.11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площину, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

4.11.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площину під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

4.12. Орендна плата:

4.12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Орган місцевого самоврядування, який укладає договори оренди землі, повинен до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки перелікі орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

- 4.12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.
- 4.12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.
- 4.12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.
- 4.12.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

4.12.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

4.12.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

4.12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

4.12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог пунктів 4.10.-4.11. цього Положення.

4.13. Індексація нормативної грошової оцінки земель:

4.13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

4.13.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Секретар міської ради

Богдан Рибчук

ПОЛОЖЕННЯ

про єдиний податок (далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності – особливий механізм спрощення податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 Податкового Кодексу України, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

1.2. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам встановленим главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

2. Платники податку

2.1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

2.1.1 перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2.1.2 друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного

каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

2.1.3 третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5 000 000 гривень;

2.1.4 четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.4.1. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку - фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

2.1.4.2. У селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) з племінної справи у тваринництві до продукції власного виробництва сільськогосподарського товаровиробника також належать племінні (генетичні) ресурси, придбані в інших селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) із племінної справи у тваринництві та реалізовані вітчизняним підприємствам для осіменіння маточного поголів'я тварин.

2.1.4.3. Якщо сільськогосподарський товаровиробник утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського товаровиробництва, яка дорівнює або перевищує 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширюється на:

- усіх осіб окремо, які зливаються або приєднуються;
- кожну окрему особу, утворену шляхом поділу або виділу;
- особу, утворену шляхом перетворення.

2.1.4.4. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом злиття або приєднання, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік всіма товаровиробниками, які беруть участь у їх утворенні, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.4.5. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом перетворення платника податку, можуть бути платниками податку в рік перетворення, якщо частка

сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.4.6. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом поділу або виділення, можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.4.7. Новоутворені сільськогосподарські товаровиробники можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.2. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп:

2.2.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

2.2.1.1 діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);

2.2.1.2 обмін іноземної валюти;

2.2.1.3 виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

2.2.1.4 видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);

2.2.1.5 видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

2.2.1.6 діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейєрами, аварійними комісарами та адвастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;

2.2.1.7 діяльність з управління підприємствами;

2.2.1.8 діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

2.2.1.9 діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

2.2.1.10 діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

2.2.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

2.2.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

2.2.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

2.2.5. суб'екти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

2.2.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

2.2.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

2.2.8. суб'екти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.3. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

2.3.1. суб'екти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

2.3.2. суб'екти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції;

2.3.3. суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.4. Платники єдиного податку першої - третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

2.5. Для цілей цієї глави під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 2.5.1 виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2.5.2 послуги з ремонту взуття;
- 2.5.3 виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.4 виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 2.5.5 виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 2.5.6 виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 2.5.7 виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 2.5.8 виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.9 додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.10 послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 2.5.11 виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.12 послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 2.5.13 виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.14 послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 2.5.15 виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.16 послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 2.5.17 виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.18 послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 2.5.19 виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.20 технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.21 послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 2.5.22 послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 2.5.23 послуги з ремонту годинників;
- 2.5.24 послуги з ремонту велосипедів;
- 2.5.25 послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;

- 2.5.26 виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.27 послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 2.5.28 виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 2.5.29 послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 2.5.30 прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 2.5.31 послуги з виконання фоторобіт;
- 2.5.32 послуги з оброблення плівок;
- 2.5.33 послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 2.5.34 послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 2.5.35 вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 2.5.36 послуги перукарень;
- 2.5.37 ритуальні послуги;
- 2.5.38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 2.5.39) послуги домашньої прислуги;
- 2.5.40) послуги, пов'язані з очищеннем та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

3. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої-третьої груп встановлено статтею 292 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

4. Об'єкт та базу оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи визначено статтею 292¹ Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5. Ставки та порядок обчислення податку

5.1. Ставки єдиного податку для платників першої-другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

5.2. Встановити наступні фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунком на календарний місяць:

5.2.1 для першої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.1 пункту 2 цього Положення, – **10 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати;

5.2.2 для другої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.2 пункту 2 цього Положення, – **20 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати;

5.3. Для третьої групи платників єдиного податку, визначених в підпункті 2.1.3 пункту 2, встановлюється відсоткова ставка єдиного податку в розмірі:

1) **3 відсотки** доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями;

2) **5 відсотків** доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 підпункту 5.3 пункту 5 цього Положення.

5.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої-третьої групи (фізичні особи-підприємці) у розмірі 15 відсотків:

5.4.1 до суми перевищення обсягу доходу, визначеного в підпунктах 2.1.1- 2.1.3 пункту 2 цього Положення;

5.4.2 до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

5.4.3 до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

5.4.4 до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

5.4.5 до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від впровадження діяльності яка не передбачена у підпунктах 2.1.1 або 2.1.2 пункту 2 цього Положення.

5.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених підпунктом 5.3 пункту 5 цього Положення:

5.5.1 до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 2.1.3 пункту 2 цього Положення;

5.5.2 до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

5.5.3 до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

5.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

5.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої та другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений пунктом 293.2 статті 293 Податкового кодексу України для відповідної групи таких платників єдиного податку.

5.8. Ставки, встановлені пунктами 5.3 – 5.5 пункту 5 цього Положення, застосовуються з урахуванням особливостей, визначених пунктом 293.8 статті 293 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5.9. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

5.9.1. для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,81;

5.9.2. для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,49 ;

5.9.3. для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,49;

5.9.4. для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,16;

5.9.5. для земель водного фонду - 2,43;

5.9.6. для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, - 5,4.

Під спеціалізацією на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та продукції її переробки двох третин доходу (66 відсотків) від реалізації усієї власно виробленої сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки.

Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Податковий (звітний) період

6.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

6.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

Попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

Податковий (звітний) період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення.

6.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

6.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

6.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому

погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

6.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

6.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

7. Порядок нарахування та строки сплати податку

7.1. Платники єдиного податку першої та другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

У разі якщо сільська, селищна або міська рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 цього Податкового Кодексу

7.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої та другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

7.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.4. Сплата єдиного податку першої-третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

7.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

7.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого підпункту 7.1 та підпункту 7.5 пункту 7 цього Положення, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заяву платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

7.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 (десяти) календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

7.9. Платники єдиного податку четвертої групи:

7.9.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

7.9.2. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

у I кварталі - 10 відсотків;

у II кварталі - 10 відсотків;

у III кварталі - 50 відсотків;

у IV кварталі - 30 відсотків;

7.9.3. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення

(виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 7.9.2 цього пункту;

7.9.4. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

7.9.5. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на ней права власності або користування:

уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площину земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;

7.9.6. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникам податку, враховують орендовану площину земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;

7.9.7. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особи, яка не є платником податку, враховують орендовану площину земельних ділянок у своїй декларації;

7.9.8. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

8. Ведення обліку і складення звітності платниками єдиного податку

8.1. Платники єдиного податку першої-третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 296.1.1 – 296.1.3 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.1.1 Платники єдиного податку першої та другої груп та платники єдиного податку третьої групи(фізичні особи- підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть Книгу обліку доходів такі платники подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги, у разі обрання способу ведення Книги у паперовому вигляді.

8.1.2. Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи підприємці), які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, що встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Для реєстрації Книги обліку доходів такі

платники єдиного податку подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги.

8.1.3. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень пунктів 44.2, 44.3 статті 44 Податкового Кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.2. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображається обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені пунктом 295.1 статті 295 цього Кодексу

8.3. Платники єдиного податку третьої групи подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

8.4 Податкова декларація подається до контролюючого органу за місцем податкової адреси.

8.5. Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, встановлених підпунктом 2.1 пункту 2 цього Положення, відображаються платниками єдиного податку в податковій декларації з урахуванням особливостей, визначених підпунктами 296.5.1 – 296.5.5 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.5.1. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 291.4 статті 291 цього Податкового Кодексу, або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої (фізичні особи підприємці) груп.

При цьому у податковій декларації окремо відображається обсяг доходу, оподаткований заставками, визначеними для платників єдиного податку першої та другої груп, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиногоподатку, обраною згідно з умовами, визначеними цієї главою, авансові внески, встановлені пунктом 295.1 статті 295 Податкового Кодексу.

Подання податкової декларації у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, звільняє таких платників від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

8.5.2.. Платники єдиного податку другої групи у податковій декларації окремо відображають:

8.5.2.1 щомісячні авансові внески, визначені пунктом 295.1 статті 295 цього Кодексу;

8.5.2.2 обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного 8.5.2.3 обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

8.5.3. Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи підприємці) у податковій декларації окремо відображають:

8.5.3.1 обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку;

8.5.3.2 обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

8.5.4. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) у податковій декларації окремо відображають:

8.5.4.1 обсяг доходу, що оподаткований за відповідною ставкою єдиного податку, встановленою для таких платників пунктом 5.3 цього положення;

8.5.4.2 обсяг доходу, що оподаткований за подвійною ставкою єдиного податку, встановленою для таких платників пунктом 5.3 цього положення (у разі перевищення обсягу доходу).

8.5.5. У разі застосування іншого способу розрахунків, ніж спрощена, здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку першої і другої груп, платники єдиного податку в податковій декларації додатково відображають окремо доходи, отримані від здійснення таких операцій.

8.6. Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої і другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується наступна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

8.7. Податкова декларація складається наростаючим підсумком з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

8.8. Платники єдиного податку для отримання довідки про доходи мають право подати до контролюючого органу податкову декларацію за інший, ніж квартальний (річний) податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання

податкової декларації у строк, встановлений для квартального (річного) податкового (звітного) періоду.

Така податкова декларація складається з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями та не є підставою для нарахування та/або сплати податкового зобов'язання.

8.9. Форми податкових декларацій платника єдиного податку, визначених підпунктами 8.2 і 8.3 пункту 8 цього Положення, затверджуються в порядку, встановленому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.10. Реєстратори розрахункових операцій не застосовуються платниками єдиного податку:

першої групи;

другої і третьої груп (фізичні особи - підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1000000 гривень застосування реєстратора розрахункових операцій для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування реєстратора розрахункових операцій розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом дії свідоцтва платника єдиного податку.

9. Всі інші норми щодо застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначені статтями 297-299 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

10. Відповідальність платника єдиного податку і контроль за стягненням податку

10.1. Платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до Податкового кодексу України за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

10.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю і своєчасністю перерахування єдиного податку до бюджету міста Бурштин здійснюється контролюючим органом.

Секретар міської ради

Богдан Рибчук

ПОЛОЖЕННЯ **збір за місця для паркування транспортних засобів**

1. Визначення понять

1.1. Збір за місця для паркування транспортних засобів – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи підприємці, які згідно з рішенням міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведеніх автостоянках.

2.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення збору.

3. Об'єкт оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, завинятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

4. База спрвляння збору

4.1. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

5. Ставка та порядок обчислення збору

5.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площи земельної ділянки, відведеній для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,09 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

6. Особливості спрвляння збору

6.1. Податкові агенти спрвляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

6.2. Податкові агенти зобов'язані вести облік копій документів, згідно з якими особи, що отримують послуги проживання (ночівлі), звільняються від сплати туристичного збору.

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

8. Строк і порядок сплати збору

8.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

8.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

9. Строк та порядок подання звітності

9.1. Податкові агенти подають до контролюючого органу декларацію (розрахунок) за податковий (звітний) квартал у строк, визначений пунктом 49.18.2 Податкового кодексу України, за формулою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір

1. Визначення понять

1.1. Туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію міста Бурштин та села Вигівка, на якій діє рішення Бурштинської міської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

2.2.1. Постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у місті Бурштин та сала Вигівка;

2.2.2. Особи, які прибули у відрядження;

2.2.3. Інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

2.2.4. Ветерани війни;

2.2.5. Учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

2.2.6. Особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

2.2.7. Діти віком до 18 років;

2.2.8. Дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

3. Об'єкт оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування збором є послуги, що надаються платникам, пов'язані з тимчасовим проживанням (ночівлею) в місцях, визначених пунктом 6 цього Положення.

4. База справляння збору

4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 6.1 цього Положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

5. Ставка та порядок обчислення збору

5.1. Ставка встановлюється у розмірі 1 відсоток до бази справляння збору, визначеної пунктом 4 цього Положення.

5.2. Обчислення суми збору здійснюється шляхом множення бази справляння, визначеної пунктом 4 цього Положення, на ставку збору.

6. Податкові агенти

6.1. Згідно рішення міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляння туристичного збору здійснюється:

6.1.1. Адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

6.1.2. Квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

6.1.3. Юридичними особами або фізичними особами – підприємцями, які уповноважуються міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з міською радою. До моменту укладання такого договору, в разі здійснення діяльності з надання послуг з тимчасового проживання (ночівлі), такі особи теж мають статус податкового агента.

7. Особливості справляння збору

7.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

7.2. Податкові агенти зобов'язані вести облік копій документів, згідно з якими особи, що отримують послуги проживання (ночівлі), звільняються від сплати туристичного збору.

8. Податковий період

8.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

9. Срок і порядок сплати збору

9.1. Сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

9.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

10. Строк та порядок подання звітності

10.1. Податкові агенти подають до контролюючого органу декларацію (розрахунок) за податковий (звітний) квартал у строк, визначений пунктом 49.18.2 Податкового кодексу України, за формулою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Секретар міської ради

Богдан Рибчук

Порядок

справляння акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.

1. Платники податку

Особа – суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів.

2. Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є операції з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів. До підакцизних товарів належать:

- 1) алкогольні напої пиво;
- 2) тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну;
- 4) пальне.

3. База оподаткування

Базою оподаткування є вартість (з податком на додану вартість та без урахування акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів) підакцизних товарів, що реалізовані відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 Податкового Кодексу. є вартість (з податком на додану вартість) підакцизних товарів, реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі.

4. Ставка податку

Для пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 Податкового Кодексу, ставка податку становить **5 відсотків**. Для товарів, зазначених у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 Податкового Кодексу, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 Податкового Кодексу, ставка податку становить 0,042 євро за кожний літр реалізованого (відпущеного) товару".

5. Порядок обчислення суми податку

Суми податку, що підлягають сплаті, з підакцизних товарів (продукції), реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі, визначаються платником податку

самостійно, виходячи з об'єктів оподаткування, базоподаткування та ставок цього податку, що діють на дату виникнення податкових зобов'язань, відповідно до розділу VI Податкового Кодексу.

6.Податковий період

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному місяцю.

7.Порядок і строки сплати податку.

7.1. Суми податку перераховуються до бюджету суб'єктом господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого Податковим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період.

Секретар міської ради

Богдан Рибчук

Аналіз регуляторного впливу **Проекту рішення Бурштинської міської ради**

Про встановлення місцевих податків і зборів
на території м.Бурштин та села Вигівка

1. Визначення і аналіз проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання

Проект рішення Бурштинської міської ради " Про встановлення місцевих податків і зборів на території м. Бурштин та села Вигівка " розроблений на виконання Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності".

2. Цілі державного регулювання

Проектом даного рішення передбачається приведення ставок податків у відповідність до Податкового кодексу України.

3. Визначення та оцінка усіх прийнятих альтернативних способів досягнення встановлених цілей з аргументацією переваг обраного способу

Альтернативні способи досягнення встановлених цілей, у тому числі ті, які не передбачають регуляторного впливу - відсутні. Обраний спосіб досягнення встановлених цілей є найраціональніший, оскільки визначені проблеми не можуть бути розв'язані шляхом ринкових механізмів та потребують державного регулювання. У зв'язку з цим досягнення зазначених цілей можливе лише шляхом прийняття Бурштинською міською радою відповідного рішення.

4. Механізм реалізації мети.

Проектом рішення передбачається встановлення ставок місцевих податків та зборів:

1) Податок на майно, в частині:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- земельного податку.

2) Єдиний податок.

3) Збір за місця для паркування транспортних засобів

4) Туристичний збір

Встановлення ставки акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів (алкогольних напоїв, пива, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, нафтопродуктів, скрапленого газу, речовин, що використовуються як компоненти моторних палив, палива моторного альтернативного) у відсотках від вартості (з податком на додану вартість).

5. Обґрунтування можливості досягнення поставлених цілей у разі затвердження запропонованого регуляторного акта і оцінка можливості проведення і виконання вимог регуляторного акта

Реалізація даного проекту не потребує додаткових матеріалів та інших витрат. Дія цього проекту поширюється на фізичних та юридичних осіб - платників податків.

6. Визначення очікуваних результатів ухвалення запропонованого регуляторного акта

Прийняття цього проекту приведе ставки місцевих податків та акцизного податку у відповідність до положень Податкового кодексу України та дозволить забезпечити міський бюджет додатковими фінансовими ресурсами.

7. Обґрунтування запропонованого терміну дії регуляторного акта

Постійно. Термін дії акта може бути обмежено лише втратою чинності глави I розділів ХІІІ, ХІІІ, XIV Податкового кодексу України.

8. Визначення показників результативності регуляторного акта

Виходячи з динаміки надходжень місцевих податків та акцизного податку до міського бюджету та кількості платників очікується збільшення надходжень до міського бюджету у 2017 році.

9. Визначення способів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності регуляторного акта у разі його ухвалення

Базове відстеження результативності проекту рішення буде здійснюватись шляхом обліку платників місцевих податків та акцизного податку, контролю за станом надходжень податків до бюджету. У разі виявлення неврегульованих та проблемних моментів, які передбачається встановлювати шляхом-якісних і кількісних показників дії цього акта, буде розглядатись можливість їх виправлення шляхом внесення відповідних змін.

Начальник фінансового відділу

Ольга Петровська